mihi divitiae, si non habeo quem amo; si non considero quem desidero? tua potentia 791—792 mihia est miseria. Ubi est dulcissimum inter nos conloquium? Ubi sacrarum litterarum studium desiderabile 1? Ubi laeta facies, quam b conspicere solebam? Ubi communio caritatis, quam fraternus amor hinc inde exercuit? Ubi saltim memoria nominis nostri? Ecce totus praeteriit annus, quo nec litterarum consolatio culis advenit, nec salutationis officium auribus insonuit. Quid peccavit pater, ut a filio oblivisceretur? Quid magister, ut discipulus neglexerit eum? Forte exaltatio saeculi dedignata est nomen magistri in illo? Aut peregrinatio mea viluit oculis tuis? Aut amor Maronis tulit memoriam mei? O si mihin nomen esset Virgilius, tunc semper ante oculos luderem tuos, et mea dicta tota pertractares intentione, et iuxta proverbium illius essem apud te

'Tunc p felix nimium, quo q non felicior ullus' r3.

Quid faciam? An meam doleos infelicitatem, quiat non sum, quem diligis? Anu tuam laudo sapientiam, quia diligis illum qui non est? Flaccus recessit, Virgilius accessit, et in loco magistri nidificat Maro?

Hoca dolens dictavi, vel propter oblivionemb mei, vel propter absentiam tui, paululum ferociorio pumice de cartam terens, ut vel iratus aliquid rescriberes: quia bos laesuso fortius figits ungulam fincipe vel te defendere, vel me offendere, ut intellegam studium, in to quo otium i istius anni exercuisti fincipe. Et quo thesauro cor impleris tuum, pande nobis, ut tecum gaudeamus in bono tuo. Utinam evangelia quattuor, non Aeneades duodecim, pectus compleant tuum o fincipe ea te vehat quadriga ad caelestis regni palatium, ubi est honor indeficiens et regnum sempiternum, ubi pro me intercedere, credo, memor eris; qui te q, ut illuc venires, exhortari gaudebam fincipe.

Has rogo menti tuae, iuvenis, mandare memento, Cantica sunt nimium falsi haec meliora Maronis. Haec tibi vera canunt vitae praecepta perennis:

45

Auribus ille tuis male frivola falsa sonabit. Ipse puer Virgilii amplius quam psalmorum amator fuerat, postea respuit libros antiquorum philosophorum Virgiliique mendatia, quae nolebat iam ipse nec audire neque discipulos suos legere (Vita Alcvini c. 2. 16, SS. XV, 185. 193).

c) communia S 1, K. d) quem K2. e) dotus K2. a) mea A 1*. b) quem K 2. h) vel add. A 1*. g) neglexrit K 2. i) in illo om. K1. 25 f) solacium K 1, A 1*. $\mathbf{k}$) and K2. m) Marronis K 2. n) mi S 1b. o) pertractaris S 1, T, perscrutares K 1, perscrutaris K 2, 1) ut S 1 b. perscrutareris A 1*. q) cui K1; et cui T, S1, K2 pro quo. r) alter K1, A1*. P) Tuo S 1. u) aut S 1. $\mathbf{v}$) tua S 1. $\mathbf{w}$) quem T, S 1, K 2. x) fl T, filius K. t) qui K2. s) dolo T. a) haec S 1. z) Mara T, S1. b) oblionem T. y) locum T, K2. c) feroci S 1, ferociore A 1*. e) lesus K 2, T; lessus S 1a; laessus S 1b; laetus K 1. f) fortior S 1. 30 d) pomice K 1. g) fuget h) vel-offendere om. A 1*. h*) om. K 2. i) ostium A 1*. T, figet S 1, K 2. k) exercui T. 1) impleres T, S1, K1, A1*; inpleres K2. m) te congaudeamus S 1a. n) conplent S 1. P) ducat K, A 1*; et a te vehat K 2. q) quia K 2; corr. in qui A 1*. r) exortari S 1b. s) caudebam K 2.

¹⁾ Cf. infra ep. 281: dum sedebamus quieti inter sapientis scrinia.
2) His verbis dignitatem archiepiscopi attingere videtur, quam Richbodo a. 791. adeptus est, quo anno hanc epistolam scriptam esse Sickel coniecit (Wiener Sitzungsber. LXXIX, 522).
3) Cf. Verg. Aen. IV, 657: heu nimium felix; IV, 769: quo non felicior alter, cf. infra ep. 300.
4) Cf. infra ep. 120: pumice radenda feroci; 171 v. 18: Pumice radendum.
5) Hanc similitudinem, E. Voigtio me docente, sumpsit A. ex Hieronymi epistola 102 (Opp. ed. Vallarsius I, 627): Memento . . vulgaris proverbii, quod bos lassus fortius figat pedem, cf. infra ep. 128.
6) Cf. versus Alcvini praefixos commentariolo in canticum canticor. (Poet. Carol. I, 299):